

3. Sharpley Richard. Travel and Tourism. London: SAGE Publications Ltd, 2006. 232 p.

4. World Travel Dictionary. The dictionary for the Travel Industry. London. Columbus Publishing Ltd, 1999. 2nd Edition. 256 p.

Кирило Леонов (м. Вінниця)

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Навчання іноземній мові учнів початкової школи знову стало предметом зацікавленої розмови педагогів, філологів і батьків. Раніше приділялося недостатньо уваги проблемам і особливостям вивчення іноземної мови, починаючи 1 класу середньої школи, більш того, тільки в невеликому числі шкіл застосовувалися такі системи навчання іноземної мови. В даний час, навчання іноземної мови з дошкільного віку або в початковій школі набуло масового характеру.

У процесі навчання дітей іноземної мови треба пам'ятати, що дитина опановує мову в результаті наслідування мови дорослих, шляхом імітації без цілеспрямованого навчання. Це означає, що ніхто не пояснює правил граматики, і тим не менш більшість дітей до п'яти-шести років вже настільки опановує складну граматику, що будує самостійні висловлювання, успішно вирішує комунікативні завдання, а до семи-восьми років в мові дитини з'являються складні речення, тексти значної довжини. І другу мову дитина опановує так само легко, як першу – спонтанно, без виокремлення правил, завдяки надзвичайній здатності до імітації, яка втрачається з роками.

Однак імітація не є основним механізмом оволодіння мовою в дитинстві. Можливість самостійної побудови висловлювання досягається за рахунок величезної (зрозуміло, неусвідомлюваної) аналітичної роботи дитини, яка не стільки імітує, скільки розчленовує й узагальнює все, що бачить і чує, і виводить системи правил, які визначають вираз індивідуальних думок дитини.

Результати дослідження оволодіння другою мовою в дитинстві і аналіз існуючої практики навчання дозволяє висунути нові вимоги до побудови навчання іноземних мов у школярів початкової школи. Ще в 1985 році на міжнародному семінарі ЮНЕСКО з даної проблеми фахівці з різних країн були єдині в підході до цих вимог: мова має засвоюватися дитиною усвідомлено; навчання ні в якому разі не має перетворюватися в імітаційний процес; діти повинні опановувати іноземну мову як засіб спілкування, і всі компоненти навчання (відбір і подача мовного матеріалу, зміст дій по його реалізації) необхідно підпорядкувати комунікативній меті.

Проведений Є.І. Негневицькою психолого-педагогічний аналіз навчального процесу при традиційному підході до навчання школярів початкових класів англійської мови показав, що цей підхід не задовольняє сучасним вимогам, оскільки там наявна:

- глобальна подача мовного матеріалу;
- відсутність цілеспрямованого та керованого формування системи навичок і умінь;
- неусвідомленість дітьми комунікативних функцій мовних одиниць;
- відсутність умов для мовної та розумової діяльності.

Особливості організації навчального процесу іноземної мови в початковій школи полягають в декількох факторах. По-перше, необхідно відзначити загальні особливості навчання іноземної мови. Педагогу необхідно прагнути, щоб заняття проходили на основі індивідуального підходу в умовах колективних форм навчання. По-друге, педагог варто запропонувати такий спосіб засвоєння знань, який був би спрямований спеціально на розвиток, а не на шкоду йому. А для цього важливо, щоб кожна дитина була головною дійовою особою на уроці, відчувала себе вільно і комфортно, брала активну участь в обговоренні тем уроку.

Таким чином ми приходимо до висновку, що важливо, щоб діти разом з учителем «творили» урок. Не тільки і не стільки знання і володіння мовним і мовленнєвим матеріалом визначають ефективність процесу навчання іноземної мови в молодшому шкільному віці, скільки готовність і бажання дітей брати участь в міжкультурному спілкуванні мовою, що вивчається.

Список використаної літератури

1. Борова Т.А. Англійська мова для молодших класів: Навчальний посібник. – Х.: ТОВ «Видавничий дім ББН», 2000. – 156 с.
2. Камінська Н. Ігрові моменти на уроках англійської мови. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2008. – 80 с.
3. Негневицька О.І. Іноземна мова для наймолодших: вчора, сьогодні, завтра // Іноземна мова в школі. – 1987. – № 6.

Аліна Логоша (м. Вінниця)

USING GAMES FOR VOCABULARY TEACHING

Game is a unique phenomenon of human culture, its source and peak. In no other activity does a person show such self-forgetfulness as in the game. Game is the regulator of all vital positions of the child. Thus, I define the game as a means of forming the cognitive activity of students and the development of their communication skills, as a subject of research, and the object of my research is the formation of cognitive activity of students and the development of their skills [2, с. 40].

Using a game in a foreign language promotes spontaneous memorization of language material and the formation of strong oral skills. It, on the one hand, promotes the activation of emotions and emotional memory, on the other - contains the necessary units for learning monologue and dialogic speech. The game can be a good material for introducing, consolidating and further activating the work of students with educational material, but it must be an integral part of the methodological organization of the educational process. Educational games differ from entertaining ones in that they have a narrow methodological purpose. But for students, the educational game remains fun, training is postponed to the background [1, с. 352].

Halliwell argued that due to the creative language skill young learners bring into the classroom, teachers have to provide them with a communicative atmosphere where they could express themselves. Also, because the language used in any activity